

[Jørgen Tved]

er, som om der er noget, der ikke hænger helt sammen.

Dorte Bennedsen (S):

Det skal kun være en kort bemærkning til hr. Emmert Andersen, der direkte spurgte mig, om jeg troede på risikovurderingen, den risikoanalyse, der var lavet af Risø, og hvis jeg gjorde det, om det så ikke var i orden bare at lade dette køre.

Vedrørende Risøs vurderinger kan man jo tænke lidt på det, hr. Leif Hermann lige citerede fra ankenævnets afgørelse. Det skal jeg ikke komme nærmere ind på.

Jeg vil godt gentage endnu en gang, at for Socialdemokratiet er et langt mere principielt spørgsmål end en konkret produktion i en konkret virksomhed den diskussion, vi aldrig har haft i dette land, om, hvad vi vil acceptere på den kemiske industris område. Vi synes, at det i betragtning af, at det var den første sag efter den nye lovgivning, var rimeligt, at dette Folketing tog sig sammen og fik diskuteret disse ting – som jeg sagde tidligere: også af hensyn til den kemiske industri, som så ville vide, hvad den fremover havde at holde sig til.

Jeg må indrømme, at jeg har utrolig svært ved at forstå, at det skulle være så forfærdelig odiøst at ville stoppe op og tænke sig om, inden man er med til at lægge nogle retningslinjer, som vil være bestemmende både for en industri og for nogle miljømæssige aspekter i de næste ganske mange år.

Som jeg tidligere sagde, vil Socialdemokratiet nu overveje, da det ikke lader til, at dette forslag kan blive drivkraft til dette, hvilke initiativer vi kan tage for dog at få en principiel debat om spørgsmålene. Jeg har noteret mig med glæde, at den side af sagen var den radikale ordfører åben over for.

(Kort bemærkning).

Emmert Andersen (CD):

Til fru Dorte Bennedsen: Det var ikke risikoen, jeg talte om. Det var konsekvenserne. Og hvis konsekvenserne er samfundsmæssigt acceptable, mener jeg, at man skal gennemføre det. Hvis de ikke er det, mener jeg, at så kan man godt se bort fra risikoen. Det vil jeg godt være med til en anden gang, men ikke i det her tilfælde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 77:

Forslag til lov om beskyttelse af de ydre koge i Tøndermarsken.

Af miljøministeren (Chr. Christensen).
(Fremsat 19/11 87).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Igennem en længere årrække er der blevet arbejdet med forskellige forslag til Tøndermarskens fredning. Desværre, måtte man konstatere: uden at det resulterede i konkrete tiltag. Der kom faktisk først rigtig skub i sagerne, da Socialdemokratiet i januar 1986 fremsatte et beslutningsforslag om fredning af Tøndermarsken. Forslaget blev dengang positivt modtaget og førte til, at ministeren nedlagde forbud efter naturfredningslovens § 11, og at Fredningsstyrelsen gik i gang med at udarbejde et egentligt fredningsforslag.

Det er resultaterne af det arbejde, vi nu har til første behandling i dag. Jeg vil gerne understrege, at i Socialdemokratiet glæder vi os over, at der nu endelig er udsigt til, at vi får sikret dette både kulturhistorisk og biologisk værdifulde områdes fortsatte beståen. Men denne overordnede og principielle glæde kan imidlertid ikke dække over, at der i forslaget er en række punkter, vi er stærkt kritiske over for.

En nærmere behandling af punkterne er nok bedst egnet for det kommende udvalgsarbejde,